

הם לא נקשרו, עד כמה שזכור לי,

זו חכנית עבודה סורית למחשמה [] יש כוונה להפעילה בטווח קרוב של זמן. וגם כבידוש הגולן כולו על-ידי חמש דביזיות, חמש חטיבות ש חי"ר ושתי פשווריינות אחרות. היא לא מתייחסת למצרים ולא לנושא האוסי. ובכלל, אלה ידיעות מדאיגות על סוריה. ידיעות מדאיגות על מצרים: ישנה ידיעה מדאיגה ממקור אחד, שהגיעה ב-30 בחודש, על כך, שבראשון באוקטובר בכוקר מצרים עומדה לחקוף במחשמה בסיני, כאשר הסודים יעלו במקביל ברמה והמחשמה המצרית כוללת הפעלה כוח אוירי וכו'.

לא אכנס לפירוט מקורות. בחומר הקודם שקבלנו הכחוב אינו מתייחס למחשמה אלא למרגיל. הוא מזכיר שיש דיבורים ושמועות שאי-אפשר להמשיך כך זמן רב וצריך ללכת למלחמה. מקור [] אחר [] מתייחס גם הוא לאוירה שחשים, שאי-אפשר להמשיך זמן רב כך וצריך ללכת למלחמה, אבל לא כמושגים קונקרטיים של דבר מידי או קרוב. זה מבחינת הידיעות המדאיגות.

ג'10
ג'10/1

המצב בטוח: בצד הסורי יש מהלך-חירום. אכנס למרשים אם תרצי, אבל עכשיו אדבר בהכללה. זה מערך, שבו חלקים גדולים של הצבא הסורי, בין דמשק והחזית - במערך. אין לנו חמונה מלאה על כולו. אני מתייחס בעיקר לעומק, מעבר לקו ראשון. העומק שלפני דמשק. מערך זה, עם האלמנטים שיש בו, אנו יכולים לומר, שהוא הגנתי מלא. חלקו נפרש בתחילה ספטמבר וקיבל תנופה עיקרית אחר 13 בספטמבר. בהגבור כחום בעומק בחסימת מערכים. בדרך כלל הוא ערוך במחנות הצבא שלו במרחק עשרים-שלושים ק"מ, שהם צריכים לחפוס מקומם בשעה חירום, וזה מקצר את הזמן. אני רוצה להצביע על חריגים: מספטמבר 1972 ועד פברואר-מרץ 1973, הצבא הסורי ישב במערך-חירום כולל בחורף. הפעם יש חריגים אחרים:

- א. שתי טייסות קרב מדגם סוחוי 7 קודמו לשדות קדמיים, האחד בקו של דמשק - דמאר והשני בבליי. בעבר הסתמרו לשדה כמו דמאר ארבעה מטוסים, שירו וחזרו. בגלל טווחים בעומק - צריכים היו לנחות באשפת נחיתה-ביניים. העררות סוחוי 7 לא יתחה עד עתה בשדות אלה, וזה חריג מהדברים שראינו בעבר.
- ב. דבר חריג הוא גודד גישור, שיחד עם טנקים שיש ברשותו יכול לפרוש גשר על מעברים קצרים, לא כמו של לעה-סואץ. גודד כזה ^{קודם} אצטם לאומף החזית, וזה קצת חריג.
- ג. יותר ארטילריה של המטכ"ל קודמה לכיוון החזית, מאשר במערכים קודמים.
- ד. יש מערך הגנה אוירית של טילים מדמשק דרומה, הרבה יותר רציני מאשר היה בעבר.

זו תוצאה של ההתעצמות הסורית בסוללות טילים, שפע בשעה שבמרחב של דרומה לדמשק היו בינואר 1973 סוללה אחת והיום - 31 סוללות. אבל זה כבר קרה לפני מערך-חירום וזה תוצאה של התעצמות.

המיקום, הערכות הזאת של הסוללות אינה מונקציה ישירה של מערך-חירום. אולי תאמר בכל זאת מסמרים? השר מ. דיין: אתייחס לטנקים וארטילריה. כפי שאנו מעריכים היום - אני רוצה לך להמחיש לך הא"ל אריה שלו: למה אני מחכוון? אתייחס לרצועה שנקראת רצועת הגנה-ראשונה, שט מורזו חלק מהכות. יש כאן חמונה טובה, כולל גיחות-צילום; על הערכות בעומק אין אצטת חמונה שסמיק מסמיק טובה.

ובמסגרת זאת רואים כאן את דמסק, והמרחב הירוק כאן יש בו 490 עד 500 טנקים, ארטילריה ובעומק עוד חמשים עד שבעים. במצב רגיל, במאי 1973 היו כאן 180 בסך הכל. ועמה ישנם שם 490 עד 500 כלים ארטילריים וזו קפיצה של פי שניים וחצי, כאשר ארטילריה במרחב התחום הירוק ישנה כיום במספר של 450.

כל זה, כאשר אותם גופים שמחזיקים כאן כרגיל, מחזיקים יותר בעומק, במחנות ובסיסים וכאשר ישנה שעה-חירום, הם נכנסים מנימה.

אם אני משווה זאת למערך-חירום בספטמבר 1972, בכמות הטנקים זה אוחז דבר ובארטילריה יש כאן חוספה של 150 חוחחים וזה בא לביטוי בחלקו הגדול כתוצאה מיחידות מטכ"ליות, שציינתי כבר, ושזה אחד החריגים במקרה הנוכחי, שיטעו זהו מאשר במערך החירום בעבר. יש כאן נעלמים, ולא ברור אם כחות אלה כולם היקניטים. מקב בגיחת הצילום של התמול עדיין לא רואים שם דבר ברור.

השר מ. דיין: יש לך ציטוט כיסוי אירי של הטילים.

תא"ל א. שלום: לא, אבל זה מכסה את כל הגולן.

השר מ. דיין: באופן ציורי, המערך של הטילים, שהוא צפוף, והוא נגד מסוסים, שהם בשטח

הסורי - מכסה את כל רמת הגולן. תאורטית כל מסוס שלנו שיטוס - ברמת הגולן שלנו - נתון יהיה לאש מערך הטילים שלהם.

הה-2

רה"מ ג. מאיר: איזה טילים?

תא"ל א. שלום: א.א.א. 6, ו-א.א.א. 3, וא.א.א. 2. הקדמיים - רובם א.א.א. 6.

השר י. אלון: מה מימדי- הנוכחות הסובייטית?

תא"ל א. שלום: בסך הכל יש שם שלושה מסוסים סובייטים, של פי 4.

יחידות סובייטיות אין כנמצא וכמו-כן אין אניות צי של הסובייטים בנמליהם עתה.

מבחינת הוועצים הסובייטים - אין לי ודאות שהפרסומים שנחפרטמו כעתונות

הלבנונית על קרע ביניהם. אבל רקע לכך אני קואה לפחות בחלקמהידיעות. הסורים באים אל הסובייטים מסענות ומענות ומשאמיים אותם בנחיתותם.

2. יש ידיעות משלוש, [] שיכול לתת קצת אינדיקציה על מחכים

שקיימים שם. אבל זה יכול להיות מחח בינם והסובייטים, ובכל אופן הדבר אינו ודאי.

במצרים מהנהל חרגיל בין-זרועי, המקיף מפקדות הצבא, וגם כחות. זה אצק

החל בראשון לחודש, ונמשך עד השביעי בו ובמסגרתו עושים הרבה חרגילים. ובמסגרת זו מופסקות כל החופשות וההידוש יהיה ב-8 בחודש.

לחרגיל עצמו, - יש בצבא שני חרגילים גדולים בשנה, באפריל-מאי, ובסוף

השנה. היומר גדול ביניהם הוא כחלק השני של השנה. בחרגיל כזה מועסקות כל המפקדות וחלק מהכוחות, כאשר לחרגיל עצמו יש נושא מרכזי.

איני יודע מה הנושא המעט ואני מניח, שהנושא הוא - כיבוש סיני. חרגיל

כזה ראשון היה כבר בשנת 1969, בחקופת מלחמת ההתשה. זה נושא החרגיל, ויש בו, כמו בקודמיו, שלושה שלבים: 1. הכנות, שעדיין הם נתונים בהן. בשלב זה יש גם תנועות של כחות. כחות מהעומק זזים

ומקודמים. הם מטפחים תחמושת נוספה לקרקע בעוצבות השונות. אנו יודעים על הטיבה מסויימת, שקבלה

250 כלי-רכב ותחמושת. הם מקבלים ציוד גיסור מהעומק. בשלב ההכנות עושים הכנות כאילו זה על אמת ולא-דק אופרים [] אלא שולחים את המשאיות ובוחנים את הפרובלמטיקה בריכוז כחות ובהכנות

כאלה.

מקום רשמי מיום 17.10.73, י"ז תשרי

אם אמנם קדמו איזה חלק מהכחות באזור קאהיר - ואיזה הוא - זאת איני

יודע. בחקלה, הכל נמטר על-ידי. אבל כמה דברים הגיעו קדימה ולמרות-סעיף הגיע מעט ציוד של גישור. זה שלב שכולל הרבה חנוכות-אמה ואסאג אסאג וכמה דברים לוגיסטיים.

בצי המצרי היו שתי משחתות שחוזרות לעדן. אם אפשר לומר שהצי חוגבר בעוד

סטיל אחד - זה מקיף את כל זרועות הצבא, אם כי באויר אין שינוי הערכות.

שלב שני: הרגיל שקטי בו מציגים בעיה ומתרגלים איך לפתור אותה. ודוויזיה

(9/10/73)

אחת או שתיים עוסקות הרגיל עם כחות של ממש. ישנה במקביל - כוננות לצה"ל בצבא המצרי. בסוריה הם פוזזקים כלהיום

בביצורים ובערב חמשים אחוז מהם הולכים לבתי-הס. אבל המצרים ישנה כוננות עליונה. במצרים הם

נוקטים בצעדי אבטחה, אסאג נגד האפשרות שחוקף במהלך ההרגיל, וזה בא לביטוי בהגנה אווירית.

עכשיו הם יוצאים עם שנים כלי-שיט באזור אלכסנדריה, בשעה שבמצב רגיל, על כלי-שיט אסאג

אין מפקחים, כדי שלא ייכנס אף אחד.

לא אכנס עתה לפרטים, ישנם דברים שהם אסאג מראים שזה הרגיל. יש ידיעות

ודאיות על הרגיל.

דוגמא אחת: עכשיו חודש רמזן אצלם. בקצו אם היו חרגילים גדולים ברמזן.

מסתבר שהיה חרגיל כזה לפני שנתיים. נוסף לזה, קצינים שרוצים

לנסוע למכה, יוכלו לעשות זאת בחלק השלישי של חודש רמזן. לפני שנה עלו 1500 מהם. על השנה עדיין

איננו יודעים.

דבר שני לגבי הצבא המצרי, כאשר אני נזהר מלהכליל, אבל יש יחידות שם שאינם

קשורות לפבצעים. בזה אסאג אסור לעשות הכללה לכל הצבא. יש ידיעה על גודל באזור

מורט-סעיד, שרק 25% מהכוח שלו בפעילות קרבית ודרושים עשרה ימים, כדי לאמן כוחולתה לו יכולת

והכשרה מקצועית טובה יותר. אבל זה אינם מדגם לגבי כל הצבא.

אשר לקו הסברה של שתי מדינות אלה - אין פרסומים ישירים של שתי המדינות.

מצרים חוליה משהו דרך... אמול, שיש שם כוננות, כחוצאה מריכוזי-כחות אצלנו.

אני מניח על זה סימן סאלה. היום פרסמו מקאהיר כתב בכויית ושאלו אם הידיעה על כך היא גם הודעה

על כוננות. על מה אצ זה מבוסס בכלל? השופרות של התעמולה לא עוסקות בזה כלל. אבל האסח שהדלים

אסאג דרך א.מ. שיש כוננות בגלל צעדים אצלנו, בגלל ריכוזי-כחות שלנו.

אשר לטורים, אני מניח שמה שמפרסם בעהונות הלבנונית, זה בהשפעה דרסית,

ונאמר שיש כוננות בגלל ריכוזי-כחות וחששות מאחזנו.

בהקשר לזה היתה פניה של הטורים שלשום, שהגיעה אל ראש מטה מסקיפי או"מ,

באמצעות יו"ר ועדת שביחת הנסק הישראלית-טורית, והנציג הטורי אמר, שיש שני גדודים ישראלים,

של טנקים, ברמת הגולן, שהעלו הישראלים לשם, וזה יכול לגרום להחרפת המצב והיה זה מסאג,

שיועד בחלקו גם להגיע אלינו.

אין רגישות, אין פרסומים המלווים לא במצרים ולא בסוריה. על כך, - שישנה

כוננות ושזה בגללנו - זה בא לביטוי בהדלפות או דרך אחרים ולא ישירות, של מערכת ההסברה של

שתי המדינות.

להערכה: יש כאן שתי תופעות: 1. מערך חירום בסוריה; 2. חרגיל במצרים.

אני תושב שעלינו לבחור בהערכה, אם יש סיבות עצמאיות לכל אחת לעשות את שלה, או שיש איזה

דבר משותף לשניהם, ומה זה יכול להיות.

המשותף זו אפשרות גרושה ביותר של אפשרות-מלחמה כוללת, בסוריה, באמצעות

מערך החירום שביטולו הוא הגנחי, אבל מאפשר לתבור למיחממה ולא צריך לבנות בשביל זה דבר חדש.

באפשרות של מלחמה - מחוץ ההערכות הזאת, בכיסוי של חרגיל במצרים - האם זה סביר? - לפי

מיטב ידיעתך ודעתך, על בסיס החוויה של הרבה חומר שיש לנו לא מהימנים האחרונים - מצרים מערכה שאינה יכולה עדיין ללכת למלחמה. אני חושב שבכירות צעד כזה, בלי להתייחס לאספקטים מדיניים ואחרים שיכולים להביא להצלחה, והיא הייתה הולכת אילו חשבה כך, אבל היא מעריכה, שאינה יכולה עדיין ללכת למלחמה. זה בא מתוך יכולת לדעת והחוויה על דברים שהם עצמם חושבים. על כן, אפשרות של מלחמה משותפת - מצריה-טוריה, אינה נראית לי סבירה. כי לא חל על שינוי בהערכתם את מצב הכחות בסיני, שהם יכולים ללכת להלחם. במצרים, אני יוצא מההנחה שזה ביסודו של דבר חרגיל. בעשרה בחודש משחררים שם כבר מילואים. בצדק העלה שר הבטחון את הצורך לבחון ביעקרו של דבר את טוריה.

הק"ר י. אלון: המודיעין על שגרתהחיים במצרים מבחינה צבאית הם שגרתיים, הם באמת שגרתיים?
 תא"ל א. שלו: החיים לא שגרתיים.
 הק"ר י. אלון: צורת ההוראות?
 תא"ל א. שלו: צורת ההוראות של חזוזה, וכו' - לגבי מצרים - אין הרבה חריגים. מיני רואה זאת כאן. ציינתי זאת בקשר למערך החירום, אבל ביחס לתרגיל - יש דבר אחד, שלא בא עדיין לביטוי. יש איזה סיור שנעשה בשדה החקופה אבו סוואר, שהוא קרוב לחעלה ומיועד להיתפס על-ידי מטוסי מיג 17 במערך מבצעי, ולא נחפס עד עתה.

אני נזהר מלומר שאמנם הם יתפסו את השדה על-ידי הצבא. אבל יש תנועה די גדולה של כחות צבא והרבה לוגיסטיקה.

רה"ט ג. מאיר: אילו התחילו הסורים, מה שיש עכשיו במצרים - יכולים להעריך מיד לאיזו התקפה, לאיזו עזרה לסוריה?

תא"ל א. שלו: מבחינה מבצעית הם יכלים, באמצעות מערך זה, ללכת בהחלט למתקפה. אני מדברת מבחינה פיסית, כמו שהם עתה.

רה"ט ג. מאיר: הם יכולים, אם כי באוויר עליהם לעשות עוד הכנות ובעורף איננו רואים שום הכנות, בתרגיל הגדול של 400 נובמבר 1972 היה מאמץ גדול בהכנת העורף למלחמה. לא בטוריה ולא במצרים נעשה הדבר. צריך לעשות עוד כמה דברים למני מלחמה, שהם צריכים להתבצע, מלבד קידום כחות. הכנה העורף ושינויים בהערכות חיל האוויר, שלא נעשו עד כה. אבל קידום כחות שה יכול לשרת מלחמה, אם מחליטים ללכת למלחמה, אבל לא מספיק זה בלבד, וצריך לעשות עוד כמה דברים.

השר י. גלילי: לפי המושגים שידועים לנו, מקובל שיטנה תכניה שהסורים הם המתחילים?

תא"ל א. שלו: היה רצון מצרי, שהסורים יתחילו ויעסיקו אותנו. ואז אנחנו לא רק נרוחק, אלא נועטק ומשהו ישחבש קצת ואז מצרים מתחילה את השלב השני.

רה"ט ג. מאיר: זה יכול להיות גם להיפך.

תא"ל א. שלו: הם הבינו שהסורים לא יסתכנו אלא אחרי שהמצרים יתחילו הם יראו היכן הם עומדים והסיכוי שמצרים תגרוור אותם אחריה. זה עלה בשיחוח למני שנה בין המצרים והסורים, כולל קצונה טוריה בכירה.

רה"ט ג. מאיר: האם לא יכול לקרות להיפך, שגנניה שהסורים החליטו שיש להם די כוח עכשיו לתחם לנו איזו מכה הגונה, כלומר: לכבוש חלק ממה שיש בידינו - מצבאיתובים אחדים

וכו'. ומה שסתבקש מהמצרים זה לא לצאת למלחמה, כי מצרים עדיין איננה מוכנה, אלא להתחיל גם כן במשהו, כלומר: יהיה כאן סצנריו המוך ממה שדובר קודם, שיחחילו הסורים, כאשר המצרים מוכנים למלחמה ורוצים עזרה. והמצב ההוך הוא, שהמצרים יעסיקו אותנו קצת, כאשר הסורים ירצו לעשות משהו בגולן.

חא"ל א. שלו: שאלתך מובילה גם לסוריה. אני בהחלט מניח שהסורים רוצים לכבוש את הגולן ומרגישים צורך להגיב על שלושה עשר המטוסים שהיפלטו להם. יחד עם זאת - בראשה של סוריה עומד מנהיג קר-מזג, שקול וראליסט, וזה חאפס אסאד. הוא יודע היכן גבולותיו ומה אפשר ואי-אפשר לעשות. הסורים מודעים לכך, שאמנם יש להם כחות יבשה גדולים, אבל במצב הכולל של יחסי-הכוח בין ישראל וסוריה ובעתפות האוירית הגבוהה מאד שלנו, אם צריך היה להמחיש אותה, אזי שלושה-עשר המטוסים הללו, בסוף העולם, לא באזור קרוב אלינו, זו אחת ההמחשות. אם כי יש להם הסברים לכשלוץ, שאלה סייסיסציערים ולא ותיקים. יש להם הרגשת-בטחון יותר טובה כאשר יש להם 35 סוללות טילי-אוויר, כולל אס.א.6. והם מודעים לעדיפות האסטרטגית הישראלית הגבוהה במרחב שגובל במזרח התיכון - באויר.

ב. לסורים יש די חששות שנצל דברים ונגיע לדמשק, הנמצאת ששים ק"מ מהגבול. כיום יש חשש במצרים וסוריה, בפני פעולות צבאיות שלנו. מצרים העריכה שלושה-עשר המטוסים שהמלטו להם - זה לא היה מקרי, אלא היה זה אקט מכוון ישראלי, שיש לו שיקולי-הרתאה מסיבות הרחאה כוללת וכדי לשבש את ההפשרה המתחילה בחזית הערבית.

המצרים העריכו שישראל יכולה ללכת גם נגד מצרים ולהפיל גם להם מטוסים בדרך.

זו.

בהארכת-המצב של חאפז אסאד, עם רצונו לכבוש ולהגיב כמכה רצינית על הפלח המטוסים ואם כי יש לו הרגשה שנושא ההגנה האוירית טוב יותר עכשיו, למרות שיפורים אלה שיש אצלנו, שהם לא שיפורים במישור הצבאי - יש לו עמוק בחודעה את העדיפות האסטרטגית הישראלית והאיום שישראל יכולה להכות מכה רצינית, כולל מכה עד דמשק מבחינת הגעת כחות אליהם. על כן, לפי דעתי המצומצמת מצד סוריה יהיה לכבוש את הרמה וזה צריך להיות כחוצאה מהארכה, שיש להם סיכוי לעשות זאת מול הסיכונים שישנם בסוריה, ולדעתי זה לא סביר. אם מצרים הייתה מוכנה ללכת למלחמה - אני חושב שסוריה הייתה מצטרפת.

אולי הייתה בוחנת איך הדברים עומדים ושואלת איך להצטרף ומצטרפת. אני חושב שהמערך הסורי נבנה בעיקר בגלל חששותיהם שהיו להם, שחששו מתגובות שלנו ובהמשך חפאז אסאד נסע לאלג'יר 6 ולמצרים וזה נתן להם הרגשה שעליהם להיות מוכנים לחגובה והחשש שנעשה עוד דברים אצלנו.

הוא צריך לעשות משהו גם בפנים וזאתה בבעיה העיקרית שהיא ישראל, שבזה הוא עושה משהו. ובענין המחבלים עליו לעשות משהו ולהראות שהוא בסדר, כי סגר להם חננת-סידור. צריך להעלות עוד אפשרות בסוריה והיא - לא מלחמה, אלא דבר מוגבל, כלומר - לחת איזו מכה קטנה ליהודים; לא הייתי אומר על זה, שלא נראה אי-סביר הדבר כמו המלחמה. בזה אני רואה פרובלימה לא קטנה לסורים, כי הם הבינו ב-8 בינואר השנה, ששבירת הפסקת-האש הינה מסוכנת לסורים. איני מתייחס לפעולה של כמה כדורים או פתיחה באש על ישוב, או ירי ארטילרי מאסיבי. הם מבינים את הסיכון, אבל מהבחינה של ההערכה - איני יכול לשקול אפשרות של מכה מקומית, כדוגמת מה הערכתנו לגבי מלחמה.

אני חושב שזה יכול להיות סביר. ביסודו הגיעו הסורים להערכה המצרית, אנא אליה הגיעו אחרי מלחמתה-השנייה, שאין דבר של פעולות מוגבלות, כי ישראל לא תשחק באותם כלי-משחק. על כן, אם זאת צריך לקחת בחשבון באפשרות של סבירות נמוכה, אבל אני מניח גם כאן את כל הפרובלמטיקה שלהם.

כמה זמן המערך הזה יהיה? - איש אינו יודע. אפשרויות-הפעולה המעשיות

בחורף מצומצמות יותר מאשר בקיץ.

עד כאן.

ר"א ד. אלעזר:

אפתח במסקנות, למרות שלא הכל יכול אני להוכיח. בשלב זה אני חושב שאיננו עומדים בפני החקפה משותפת מצרית-סורית, ואני חושב שסוריה לבדה לא עומדת לתקוף אותנו בלי שיחוף פעולה עם מצרים.

יש תכנונים משותפים. הם היו כל הזמן. ואנחנו - מדי פעם בפעם ידענו גם חאריכים. מה שידענו על חאריכים קודמים - לפעמים היה זה יותר מעשי מכפי שיודעים אנו עכשיו. זאת אומרת בתקופות בהן ידענו על חאריכים של סדאת, אני חושב שלהם הייתה יותר תודעה או יותר רצון של חקיפה מידית מכפי שאנו מבחינים היום.

החקפה משותפת שלהם היא כמובן דבר אפשרי, אבל היא פונקציה של מצב מדיני וצבאי, וזה יוכל לקרות ביום מהימים. איני רואה את הסכנה כקונקרטיה לחקופה הקרובה, זאת אומרת - לא כפונקציה של ההערכה הנוכחית.

אני רוצה להבהיר, שישנה אפשרות סכנית לתקוף אותנו בתוך התרעה קצרה ביותר, חוץ זמן קצר ביותר, במצרים וגם בסוריה, כי השיטה של ההערכות של שני צבאות אלה - היא שונה באופן קיצוני מן השיטה שלנו, והם מחזיקים את הצבאות ערוכים בקו. דבר זה נכון הוא כבולכמה שנים.

ב. הם ערוכים ונלחמים בדוקטרינה סובייטית האומרת, שצריך להעריך להגנה באופן מאסיבי, ולהחקפה עוברים מחוץ מערך-הגנה. וזה שוב מוכיח אפשרות סכנית, שמערך-הגנה צפופים מאד יכולים לעבור למחקפה.

זה נכון ביחס למלמה כוללת של שניהם. זה על אחת כמה וכמה נכון ביחס

לצבא הסורי. הצבא הסורי נמצא בפוטנציאל כל-כך גדול, ערוך ברמת הגולן, שהוא סכנית יכול לחצות את הקו ולכבוש, ואם יעשה זאת - הוא גם יכול להשיג הישגים מקומיים.

גם זה היה נכון כבר כמה שנים. אני חייב לומר, שהפעם זה קצת יותר סביר

מאשר בשנים עברו, בגלל מערך הטילים נגד המטוסים. כי זה מקנה להם יותר בסחון, שהכחות שיעברו למחקפה יהיו מוגנים במידה מסוימת על-ידי מערך הטילים, שיחן להם הגנה גם בתוך רמת הגולן שלנו, אם כי הוא מצוי מאחור.

ר"ה מ. ג. מאיר: כאשר אתה אומר שהם יכולים להשיג הישגים - למה הכוונה?

ר"א ד. אלעזר:

++ שיטת ההגנה שלנו צאצא אף פעם לא הייתה בנויה על כוח שנותן מניעה

מוחלטת וסגירה הרמטית, ואני באופן חאורטי מסתייג בכלל מהגנה, שהיא שגם

כאשר היא מלאה לגמרי, יכולה היא לתח סגירה הרמטית. היחרון שיש לכוח חוקף מול מהגונן הוא, שהמידות יכול לרכז כוח רב בנקודה אחת ולתקוף בהפתעה ועל כן - מקובל לומר אצלנו, שאין הגנה הרמטית. ההגנה נבחלת בזה, שהיא מאפשרת התרעה מסוימת, בולמת, מקיפה ומשמירה את הכוח התוקף - אבל אינה בנויה על עצרה מוחלטת, כך שכאן אי-אפשר לעבור.

על אחת כמה וכמה בהערכות זו, שאינה בנויה בכלל על סגירה, אלא על ההנחה

שיש לנו הרחקה מסוימת ושאלנו מרחיקים את הסורים, כי עלינו לחשוב מה יקרה לכם אחרי היום הראשון ועל זה שנצליח לבלום אותם, וכאן אני מגיע לשאלתך.

לכן, - הם יכולים לחדור לשטח, אבל לא לכבוש ישובים, לא את כל רמת-הגולן.

הם יכולים לקחת מוצב ולהגיע עד ישוב כלשהו, ואנו נהיה מסוגלים לבלום ולעצור אותם ולהפעיל את חיל האוויר ולהביא יותר כחות ולהכריע את המלחמה.

כתוצאה מההערכות הנוכחית, תגברנו את המערך ועל כן יש לנו ברמת הגולן היום

חטיבת טנקים, המונה 113 טנקים, שהם בנויים בשני דרגים - דרג אחד על טנקים מפוזרים בחזית

בקבוצות של מחלקות והיתר - שני גדודים מרוזזים מאחור.

אני מניח שתהיה לנו התרעה, אם סוריה חלף על דבר יותר פרטנציוזי.

אני מעריך כך, כי חיל האוויר יהיה מוכרח לדעת, ועל חיל האוויר הסורי יש לנו ידיעות יותר טובות.

ר"א ד. אלעזר:

אני מעריך שאם הם ילכו לפעולה קטנה יותר, פה או שם תהיינה תקיפות; כאשר מפעילים מכונה גדולה, מערכה גדולה, מוכרחים להכין מאוח דברים וזה ידלוף להם ואנו נדע על-כך.

אם הם הולכים על פעולה קרקעית בלבד, ומוגבלת, שאפשר לעשות זאת עם גדוד סנקים אחד ושני גדודי ארטילריה, אנו עלולים לא לדעת על כך.

יכול לקרות שעכשיו מותחים בטס, ולא היתה שום החרעה. גדוד אחד פותח באש ואחד נוסע ומעולה מוגבלת כזאת - לא נדע עליה מראש, אבל אם תהיה כזאת - סיכויי הבלימה שלנו גדולים יותר.

דבר כזה אנו יכולים לעצור ולא תהיה להם אפשרות לכבוש ישוב, לפי הערכתי.

ריכוז גדול יותר, מחקפה דוויזיונית, לפחות, שתלך על איזה ישוב, אני מעריך שיש לנו סיכויים טובים לדעת על-כך מראש.

אינני יכול להוכיח זאת. סכנית - הם יכולים לחקוף. אין דבר רציני ברמת הגולן, ואז אנו עומדים בפני השאלה - מה הקונצפציה של הערכותנו.

היא יכולה להישען על השיטה הנוכחית - מתוגברת במקצה. יש לנו בין ששים לשבעים, והיום ישנם למעלה ממאה. עד עתה החזיקו זאת ארבע סוללות ארטילריה והיום יש לנו שם שמונה. על כך, הקונצפציה שלנו יכולה להיות, שאנו מחזיקים את המערך הזה קצת מתוגבר, כפי שזה עשה, או שעוברים לשיטה שונה, של אחזקה מירבית של כוח כפי למנוע הצלחות חלקיות, גם אם הן ינסו לעשות זאת.

אני ממליץ על השארת השיטה הקיימת, מתוגברת במקצה. אני סבור שהדירה סנקים וכמה סוללות ארטילריה וכוונות חיל האוויר כפי שהיא אצלנו וכן - יש לנו טיל חדש "עברי", שאפשר להגיע אהו למבואות דמשק, במקרה ויפעילו את "פרוג", או לפגוע באופן חמור בישובים, יש לנו הגמול מידי. ואני חושב שאלה אמצעים סבירים.

ר"מ ג. מאיר: התגברות כפי שהיא כיום, לפי השיטה שלך, האם זה מחליש באיזה מקום את

מידת הכוח שלנו בדרום או במקום אחר?

ר"א ד. אלעזר: לא בצורה משמעותית, באופן בלתי-חשוב.

ר"מ ג. מאיר: ואם נלך בדרך אחרת, שאינך ממליץ עליה, זה יחליש?

ר"א ד. אלעזר: אם נחליש לתגבר יותר - זה מחליש את הדרום או מחייב שינויים יותר דרסטיים

כמו גיוס מילואים לתקופות ממושכות. אנו יכולים להכניס מסיבה סנקים של מילואים ברמה, באופן קבוע. השנה קטמנו לשרות מילואים לפי חוק שרות בסהון. בסנה 70-1969, היו חיילים ששרתו שנים וחמשה עד שבעים יום ואפשר להחליט על הוספת ימי-מילואים ולחלק להכפיל את ימי השרות ולהחזיק מסיבת סנקים קבועה ברמה. לכן, בדרכים סכניות - אפשר למצוא את הדרך לעשות זאת.

ר"מ ג. מאיר: במידה שהשגנו בזמנו אמצעים נגד אס.א. 2-3 - האם זה פועל גם נגד ס.א. 6?

ר"א ד. אלעזר: ישנו אחד בלבד "השרייק", טיל מביית, שצריך להיות על מפת החיפושים של

הסוללות. יש לנו רק דרך מוגבלת של הפעלתו והשיטה שלנו מבוססת רק לגבי הגנה. אין אמצעי-לוחמה אלקטרונית מסודרים נגד זה, כי יש פרטים רבים שעדיין איננו יודעים אותם עליו.

ר"מ ג. מאיר: ישנה בעיה של ציוד, שלו היה בידינו וזה בידי האמריקאים, היה זה טוב

בשבילנו? או אין בעיה כזאת?

אלוף ב. פלד: אין ציוד אמריקאי שכיום נמצא בשימש מבצעי שאפשר לקחה ולומר: זה נחוץ לנו.

ר"א ד. אלעזר: מה שאומר בני פלד, זה נכון ביחס לציוד אלקטרוני. לעומת זאת יש לאמריקאים

אמצעים כמו מצוח לייזר מונחות, או מצוחות מתוחכמות אחרות, שאתן אפשר היה

ביתר-קלות להשמיד את הסוללות האלה.

ר"א ד. אלעזר:

למערך הסודי הנוכחי. אני יכול ללחח הסברים כפי שנחן אריה, ולומר שמערך-חירום אינו דבר יוצא-דופן. הרבה פעמים היו ~~4~~ במערך-חירום בלתי-מוצדק והסיבה היחה הגנחית. יכול להיות שגם הפעם הסיבה היחה הגנחית ואינם מבינים עד אמצא היום מה היה עד הסוף עם שלושה-עשר המטוטים. יכול להיות שהם חושבים שהכווננו למשהו יותר מזה, ויכול להיות שמצפים הם למהלך נוסף ורוצים להיות מוכנים, שאם יהיה סוף מערך נוסף, הם יהיו ערוכים לגמרי לתגובה מידית.

יכול להיות שנענו למצרים להחזיק אותנו במחא, כי אני מוכרח לומר, שאני מכור שזה מרגיז אותם במידה מסויימה, שהם מחזיקים שם מאוח מנקים מולם ישנם ששים שלנו. להם חמט-מאוח עד שם-מאוח קני ארסילריה ואנו מחזיקים 12 חופחים מולם. יכול להיות שזה מרגיז באיזה שלב, והם גוררים אותנו ליותר מחן ועומס בענין זה.

יכול להיות שמצטרפות לזה סיבות צמטצמטצמט מנימיות, ואנו יודעים שיש כאלה. הם סגרו תחנה של המחבלים ומונעים מהם פעילות. יכול להיות שזה צירוף של כל הסיבות יחד. אבל אין לי תשובה מודיעינית ברורה אצל מ לגמרי, מה הסיבה ועל כן אמרתי שזו הערכת.

השר מ. דיין:

להצעות מעשיות אבוא אחר כמה זמן. אני רוצה לברוק כמה דברים בשני שחיים.
1. נוסק המשקים, הישובים עצמם; 2. ביחס למערך. כרגע ביקשתי אח הפגישה יותר בשביל להתחלק בחמונה מאשר לנחות לקבל החלטה.

אני רוצה להעיר על שלושה דברים בחמונה:

1. האמריקאים ביקשו לקבל את הנוסחה - טלמונית. מה שזוכר אני ששוחש קצה,

כי עבר כבר זמן מאז.

רה"מ ג. מ. איר: יש כאן משהו בקשר לזה. שמחה, בשיחה עם אמר: "אשר לצרכים המידיים - הרי דרוש לנו צמטצמטצמט מרימים חשוכים הנוגעים לנסק אויר-אויר, אמצעי-גילוי וחרתעה, נסק אויר וכו'". חלק מהבקשות כבר הוגש, ואחרות אנו מחכוונים להגיש. לחלק מהפניות קבלנו תשובה שלילית ולחלק - לא קבלנו כל תשובה כבר למעלה משנה. "

שאלתי אליך, כיצד להמשיך לספל בנוסא זה. הוא מציע שאגיס את הרשימה לעוזרו, והוא מציע שלא אפנה למנטגון, כי אקבל תשובה שלילית; לפי דעמו - הוא יכול לעזור בזה.

הוא ידבר בנובמבר. חודש אוקטובר אינו טוב. לפני שאפגש עם . . . הוא ירצה עוד לשוחח אתו ויראה מה להעלות אתו. הוא אופטימי לגבי יכולתו לעזור לנו בשטח זה, ללא קשק עם מהלכינו המדיניים."

השר מ. דיין:

מה שאני רוצה לומר על השרייק, לא שייך למה לקביעה כל-נסק שרוצים אנו עכשיו.

אח השרייק קבלנו בשנת 1970, כבשר הסופים קדמו את השילים ואז האמריקאים התמט-ה יחנו בזה תנאי, שנוכל להשתמש בזה רק בטווח כל וטים ק"מ, אם הם יקדמו את השילים ויתחילו במלחמה.

אחר-כך עשינו פעם שטס בענין זה, פעם עשה זאת היים ברלב, כאשר השתמשנו בזה ואז באה מיד תגובה אמריקאית חרימה. הם אמרו: אתם אמרתם שהשתמשתם, והרי יש בזה קוולפיצייה.

פעם - לגבי הניסוח אמרנו, שיה אצל חל על פואץ בלבד, ומה פנוגע לסוריה - והם אמרו שרק על הסואץ מדובר.

עכשיו אנו עומדים עם האמריקאים על שלב שאיננו יכולים לבנות על זה, שאם שמחה או מוטה או אם כך או אחרת יהיה המצב, ואנו צריכים עוד דברים אלה ואחרים - בלי בירור יסודי על מטרות המלחמה, שנוכל לקבל מהם דברים משמעותיים.

כי הם לא רק מסוייגים, אלא כעת גם מחננדים. וכל השאלונים ששאלו על שלושה עשר המפוסים שנפלו לסורים - כאשר אמר לנו, שמה שאמרנו - אינו מדוייק ובאמת - זה לא היה מדוייק...

ר"א ד. אלעזר: אני בכלל בעד השיטה, שאו שאומרים שזה לא עסקם, או כאשר אומרים -

צריך לומר את האמת. וזאת - לא משום שזה מוסרי בלבד, אלא שלא נצליח לא

לומר להם את האמת. ואז, אם איננו מדייקים - אנו רק מגבירים אצלם את אי-האמון בנו.

ר"א ד. אלעזר: זו הייתה תקלה אצלנו ולא כוונה.

השר מ. דיין: אני חושב כללית, שאיננו יכולים לבנות על החדשים הקרובים ואנו מדברים

מעכשיו עד ינואר, ואחר-כך, כאשר מתחיל הבוץ הגדול - אי-אפשר לחשוב

ממש שירצו לצאת להתקפה רצינית.

לכן, איננו יכולים לבנות על כך, שנשמל במצב זה בעזרת ציוד אמריקאי נוסף,

שנקבל בין אוקטובר לנובמבר.

דבר שני ביחס לסורים: יש כאן שתי ידיעות, שאולי לא די הודגשו היום. האחת

נאמרה והשניה - לא. זו שנאמרה: הם ריכזו את מערך הטילים נגד המפוסים שלהם בחלק הדרומי,

כלומר: לכאורה, יותר קל ואפשרי לנו להפציץ את דמסק עכשיו ואת מחנות הצבא במקומות רגישים

מאד, ולמרות זאת - הם ~~אין להם~~ נתנו הגנה אינטנסיבית מאד

לקו הקדמי שלהם, כאשר בדרך כלל אינם חוששים סבבו ונתקוף אותם. הם לא חושבים סנקום ס

ונרצה עוד עשרה ק"מ בקו הראשון. הם יודעים, לפי הנסיון אתנו, שבמידה ויש פעולות - אם זה

עם מחבלים או דבר דומה, אנו יודעים את החכמה הזאת - לטוס עמוק יותר ולהכות במקומות אחרים.

ואז, המשמעות כמעט-היחידה, שיש לחלוקה פנימית זו של הטילים, שהם רוצים לחזק כל כך את הקוץ

שלהם, ואת יכולתם לפעול ברמת הגולן תחת מטריה של טילים ^{כדי כך} עד ^{כדי כך} סרמת הגולן מכוסה על-ידי

הטילים יותר מאשר דמסק.

זה אינו דבר נורמלי הגנתי. וכי הם מפחדים שנרוץ להם? אם נחוץ - אזי

ניתקל בצבא.

נקודה שניה שלא נאמרה כאן היום והיא לדעתי צריכה מאד-מאד להיות טבועה

בתודעה שלנו: בשוני מהמצרים - אם המצרים יעברו מחר את הסואץ במכה אחת, עשרה עשרים ק"מ -

ועד המיטלה - 40 ק"מ, ובזה הספוחחים במלחמה ועושים זאת במכה של טווח אחד של עשרים וחמשה ק"מ,

ונאמר שניקה כקנה-מידה את הקיטון הראשוני של הטילים שייקדמו את הטילים נגד מפוסים שלהם עד

התעלה... ויש להם מחשבות והם אומרים: בואו נתחיל את המלחמה ונקדם טילים עד התעלה וזה יחן

כיסוי של 30 ק"מ במטריה זו, לעבור את התעלה ולקחת מסצט עד המיטלה, בצורה מאד אינטנסיבית.

והם יאמרו: אחר-כך נעשה קפיצה שניה, נעביר את הטילים, אבנו זו קפיצה ראשונה שלנו.

אם המצרים חושבים על צעד כזה, הם מוצאים את עצמם במצב פחד לא נוח, אחר

הצעד הראשון. יש הרבה הוצאות-הדרך בסביל לעבור את התעלה ואחר-כך עובדים בשטח שלא נגמר

ואנו באים אליהם מכל הצדדים.

הסורים יכולים, מבחינה סופוגרפית, לומר: אם הם מצליחים לקחת את הרמה, הם

מיצבים לעצמם קו דומה לקו שלנו עכשו בסואץ. כלומר - מצד אחד יסנו הירדן ומצד שני

הארזקד והם מוצאים את עצמם במצב, שצעד ראשון שלהם נותן להם מבנה, שהוא הרבה יותר קל לאיחוד.

הבעיה הסורית הלאומית של הכבוד קיימת. מה שהם לא יודעים בענין זה, וזה על-יסוד אינפורמציה,

והרוסים מסבירים להם, שאחז ענין רמת-הגולן הם יכולים לבצע, וכאן סוריה עומדת בפני מצב,

שכל מה שהיא אבדה במלחמת שש-הימים יכולה היא לכבוש תאורטית בצעד אחד, המוגן על-ידי מערך

הטילים והארטילריה, שיש להם היום ואחר-כך, כאשר מייצבת הסג את כוחותיה בקו זה, יש לה קו

הגנתי של מכשול טבעי, יחסית, טוב מאד, והוא הירדן, עם מורדות תלולים והארזקד.

והיא פתרה את הבעיה הלאומית שלה מבחינה זו, ששחררה את רמת-הגולן מאתנו.

זה מניע מאד-מאד מגרה ומפסה.

לערוך כך את הסללים ולהיות מוכנים למצב שמצרים מתחילה או היהודים יתחילו ויהיה איזה דבר, כאשר בקצה האצבעות יש להם הנחה, שאולי המלחמה תימשך, אבל יכולים הם לייצב קו שיתן להם את כל השטח כאשר הוא מוקף בקו הגנה טוב של הירדן והירמוק, הארוקד ומורדות תלולים ולשם ידחפו כחות ויילחמו בחרוף-נפש.

זה טוב מאשר מצב המצרים, שאינם פותרים שום דבר ועומדים אחר-כך בפני

מצב הרבה יותר קשה מאשר עכשיו, כאשר הסואץ מגן עליהם.

אם הם עוברים את הסואץ, הם חשופים וחושפים עצמם, כך שישף לא מעט אנשים

לא-טפשים שאומרים; הלוואי שיבואו, כי אם הם יעברו - כל הטנקים יעלו עליהם וכו'.

אני אומר זאת לגבי התמונה.

דבר שלישי לגבי עצמנו: נניח שנעשה דבר כזה וכזה. מאה טנקים או מאה וחמשים

טנקים, תוך עשרים וארבע שעות יהיו לנו וחיל האויר יצטרך לטפל בזה תחת המטריה ואמנם יטפל

בזה. אנו צאצא נרצה מאד לפגוע בהם במקומות רגישים שלהם,, אף על פי שזה לא ישחרר מיד את

הלחץ בחזית, אבל יש לזה משמעות רבה.

אני אומר כאן דברים פנימה, שאני מניח שמחר לא התחיל פלישה, ואפילו אם

מתחילה החקפה או הפגזה, אבל האם אצלנו יש נכונות מספקה להפציץ בפנים, לא רק להגן על הישובים,

כי נדמה לי שמדי-פעם החשק בממשלה בכלל ללכת להפציץ איזה מקום בסוריה או מקום אחר, הולך

וקטן. כמובן, שאם יכבשו את הישובים או יעלו עליהם עם טנקים - אז יהיו מוכנים לכל. אבל

לא תמיד מתחיל הדבר כך. היום אני מהסס אצא בעצמי לתת למטה הנחיות שיתכנן כך, שאם הם

יתחילו - נכניס מיד את כל סוריה למלחמה, שיהיו להם בעיות קשות מאד בפנים, ולא יהיו חפשיים

לנהל זאת באזור ובצורה שירצו בה.

אני יודע שמבחינתנו, אם ינסו לכבוש את הרמה, ויבואו עם כל הטנקים, אז

יעשו מה צריך לעשות, אבל אם זה לא יהיה חד-משמעי עד כדי כך, - עלי לומר כאן, שזו כמעט

המטרה היסודית שיש לנו - מה עלינו לעשות עד שיבואו טנקים נוספים. קודם-כל - צריך

לתת להם מכות נמרצות במקומות אחרים בפנים הארץ. וגם את זה צריך לשים על השולחן, מלבד מה

שאמר דדו על אמצעים הגנתיים, גם את המחשבות שישנן במפה, מה הפעולות שיהיה עלינו לעשות מיד

- מהיום או השעה הראשונה, אם הם יעשו זאת, החל אפילו מפתחה באש על דמשק, אם פה תהיה אש

א קטלנית על הישובים, או על קרית שמונה; ה"עברי" נמצא שם וזה חשוב גם מבחינת קונצפציה.

השר י. אלון: מה ריכוז כחות העתודה שלנו בצפון מבחינת היקף או מרחק?

ר"א ד. אלעזר: אנו יכולים, תוך עשרים וארבע שעות, להוסיף ל-113 טנקים שיש לנו סדר-גודל

של עוד חמש. אז מגיעים אנו לעצמה של 150-160 טנקים. אנו יכולים לחגבר

ולהוסיף מידית עוד 33 טנקים על-ידי הקמת צוותים בבית הספר לשריון ובמשך שעות ספורות להגיע

למאה ושבעים, בערך.

כל היהר - זו פונקציה של גיוס מילואים. לפני שלושה ימים ערכנו חרגיל

כזה ואנו יכולים פחות אצא צמקמעשרים וארבע שעות להביא צוותים למעלה.

בשנתיים האחרונות שינינו והיזונו מחסני-החירום של הטנקים והיום ישנם

כאלה, קרובים לרמה ועל-ידי גיוס מילואים, אחר עשרים וארבע שעות - אפשר להביא חטיבות נוספות.

ר"מ ג. מאיר: לפני שנכנסים לשאלות של משה, אני רוצה לחזור לענין האמריקאים. יכול להיות

שמשה צודק, שלא יצא מזה שום דבר. יחד עם זאת - מצבנו עכשיו באופן

תאורטי בכל אופן - קצת יותר טוב מפני שבמקום שיהיה לנו ענין עם שלושה מקומות - ישנו קיצור

הדרך שם ויש רק שני מקומות, כלומר - במקום שהיתה כאילו בעיה של מחמ"ד, ומיניסטרוון מלחמה

והבית הלבן, וחמיד היו בעיות - כיצד לא מכעיסים את מישהו, הפעם זה לא קיים.

הדרך הזאת, בכל אופן, התקצרה וזה פשוט: הביה הלבן ומחמ"ד - זה אותו הדבר ואז יש לנו למעשה ענין עם שני גורמים והיות והיריעה שאנו קבלנו, אותו מקור הודיע גם להם, והם הודיעו זאת לנו, בין אם ידוע או לא ידוע להם שהדבר ידוע לנו מאותו המקור. אך עובדה היא, שקבלנו מהם ידיעה כזאת.

פירוש הדבר, שלא אנו מסרנו להם זאת, אם כי יתכן שגם אנו מסרנו, - אך את הידיעה הזאת קבלנו [] לכן - במידע אנו שווים, יתכן שלא יצא מזה דבר, אבל אני אומר שבכל אופן אפשר להפעיל עכשיו [] על-סמך המידע הזה.

צריך לומר מה נחוץ לנו ומה שהזמנו כבר ועדיין איננו מקבלים על כך תשובה או שקבלנו תשובה שלילית. יכול להיות שזה ישאר באותו המצב, ולא נקבל תשובה, אז שהיא תהיה שלילית. אך נדמה לי שאיננו חפשיים מלהזיז עתה ולבקש. ואם החודש אוקטובר אינו טוב - ואיני יודעת משום-מה אומר הוא כך - והמידע בכל זאת מתייחס לאוקטובר, ופירוש הדבר שפשהו עלול לקרות דוקא בחודש זה - אינני סבורה שעלינו לראות עצמנו חפשיים ולא לפעול, אלא חייבים אנו עתה, ביח-תוקף לדרוש זאת ונראה מה יהיה. זה הדבר הקל ביותר לעשותו ולא נחוצים לנו מילואים ולא צריך להזיז בשביל זה טנקים. צריך רק לקיים עוד שיחה של שמחה יחד עם מנשה, אם יש צורך בכך, שייפגשו [] ויאמרו לו שזה המצב עכשיו.

השר מ. דיין: אפשר לקיים שיחה בענין זה, כבר היום, כי שמחה נמצא אצטק בארץ לרגל מות אביו.

רה"מ ג. מאיר: אמנם, הוא יוסב "שבעה", אבל אפשר לעשות זאת בתל-אביב. אני מאד בעד זה שלא ניתן לשר החוץ החדש מנוחה. נביא בפניו את הבעיה. מה שחושב הוא שיכול להיות בנובמבר, אולי יוכל לקדם זאת לאוקטובר, לאור הידיעות האחרונות.

אלוף א. זעירא: ביום המישי ישנה שיחה של שר החוץ שלנו [] כן. אם כן, אני הייתי רוצה ששמחה יפעל בכיוון זה, אם לא יקרה משהו בלתי-

רה"מ ג. מאיר: צפוי במשך הימים הקרובים; וצריך שמישהו יעדכן את שר החוץ, שידע על כך, כי הוא אינו יודע את הדברים, ולעומת זאת - שמחה יודע את הדברים. הוא דיבר אהו כבר על כך. בכל אופן - עוד נראה.

אם כן, מי יודע עתה תשובות לסאלות שהוקלו כאן?...

השר י. אלון: לגבי אחת ההערות של משה, לגבי הממשלה שלנו - אולי נחוק, אם לא היום, הרי ביום ראשון, ששר הבטחון והרמטכ"ל ידווחו לממשלה על ההפרכות של האויב, לפחות כהכנה, קודם-כל, - הכנה אינסטרומטיבית. זכאית הממשלה לדעת זאת.

דבר נוסף: זו חלה גם הכנה מסיכולוגית, ובמקרה ~~ש~~ יהיה צורך לנקוט באמצעים חריפים יותר. זה יחסוך לנו מאמצים של שכנוע מאוחר יותר.

רה"מ ג. מאיר: אני רוצה לסאול את משה: נניח שהאובייקטים זזים ומהחילה מלחמה. אני מקבלת במאה אחוז את הקונצפציה הזאת, של הבדל בין מצרים וסוריה. אני חושבת שעל כך לא יכול להיות בכלל ויכוח. לעבור את התקלה - המצרים יכולים ויהיו רחוקים יותר מחבטיס סלחם. וכי מה זה יתן להם - 10-15 טנקים?

לעומת זאת, המצב שונה לגמרי עם סוריה. אמילו ירצו את כל הגולן, אם יצליחו להאזן ביטובים אחרים - בשבילם כל צעד מעבר לקו - אם יצליחו להאזן בו - הוא קיים ביטח.

השר י. אלון: הגורם המצרי חשוב לא כל כך לעצמו, אלא כגורם מסייע לסוריה. הם עלולים לנסח לחצות, כדי לרתק כוחות ולהקל על הסורים בצמזן.

השר מ. דיין: אינני יודע מה המחשבות הלא-יפות שלנו, כאשר הם מתחילים.

רה"מ ג. מאיר: נמח שמוכרחים להביא זאת לממשלה. מה יכול להיות במקרה כזה? - שחיהא אסיפת-על כך, שאין מלחמה?.. אפשר לחיות עם אכזבה כזאת. אבל גם הם ירצו לדעת -

איך זה יהיה בדרך-הטבע, איך זה יתפתח.

רה"מ ד. אלעזר: ביחס למשימות חיל האוויר: דבר ראשון - להתחיל לתקוף בצומן-סוריה, []

יש שבע מטרות: []

א. מחנות צבא באזור לטקיה, חומס, וצפונית לדמשק []

ב. חיל האוויר הסורי. לחיל האוויר הסורי יש מספר שדות צפופים - ארבעה-חמשה במטטר, [] יש סם מטוסים ומסוסי-קרב סיג 21. אלה

שדות-תעופה של הצבא הסורי, שזו מכה די חשובה שהינחה עליהם.

יש עוד כמה מרכיבים לעוצמת חיל האוויר הסורי ואלה הם תחנות מכ"ם, מחלק מהן תקפנו בשנה שעברה. זה מכביד על השליטה של חיל האוויר הסורי.

יש מטרות אזרחיות, כמו דלק, חשמל, יש ספי החנוה-חשמל, האהם ליד חומס, [] והאחה ליד דמשק, []

אין חשמל בטוריה. אך לש הדיוק - יסל להם קו מלבנון, שמקבלים ממנו תוספת מסויימת של כוח-חשמל, וגם את זה אפשר לסגור להם.

ישנו הדלק, המצוי בטוריה ואפשר להסגור. המסוף הוא סורי ממש. ולאחרונה - מערך-הטילים שאנו רואים אוהו בסני הלקיסם ישנו מערך-טילים

בצורה סוללה פניב דמשק, שאפשר להסלו ואז נפתחים בפנינו עוד שדות-תעופה ליד דמשק. 2. החלק השני הוא מערך-טילים לאורך החזית.

אם המצב חמור באסח, למרוח סדמסק מוגנה על-ידי טילים, אין לנו קוסי להמציץ אותה, כאשר היא מטרה גדולה מאד ובנחנו יכולים להמציץ אותה מרחוק, הוך סיבוב מעל

החרמון וסחררר מצוח בלי סיכון המטוסים שלנו.

כל זה - מחוך ולבנטיה לדאגה ליסובים שלנו. אם הם תוקסים יסובים שלנו - צריך ליצור מיד את הסיכון לדמשק עצמה.

זה המבחר, באופן כללי.

רה"מ ג. מאיר:

ישנה עוד נקודה אחת. ישראל סיטר לי הבוקר, []

איני יודעה אם זה חל גם על אסלאחאסאג דרכי-האוויר. מה תענין כאן?

תא"ל א. שלום: את זאת קבלנו גם מידיעה טבאה [] שהודיעו סיס הכניח-התקפה.

תת"ל י. ליאור: חיל האוויר אמר לנו ישירות, שזה לא מוצא-חן בעינינו.

רה"מ ד. אלעזר: ישנה אמטרוה לתקוף את סוריה [] אם ייווצר מצב סצריך לתקוף את

סוריה - לא אציע לסלוח אוגדה [] מה שאציע בכל-זאת - זה ילך לדמשק

דרך לבנון. יכול להיות [] אם לא יהיו מאושרים מזה, אבל לא מהיה לזה חסיבוח, כי אינם יכולים כמעט להפריע לנו.

הכנו את הדבר הזה ואני בכלל לא נכנסתי למחטבות אופרטיביות, אבל אם

קורה משהו - דבר ראשון הוא להכניס כוח לכיוון דמשק ואז אנו מחייבים במרחק קצר מאד על הציר בירות-דמשק ומאיימים על דמשק מהצד ההוא.

השר י. אלון: שאלה פוליטית: האם קיים איזה קשר סקט בינינו והסורים, שאפשר באמצעותו

להתרוח בהם, שיימחנו את הריכוזים שלהם? כי התראוה מופביות רק מברוח.

לא הייתי רוצה שיעשו זאת דוקא האמריקאים, אלא אם ישנו גורם שליטי, שאפשר להפעילו ולסמוך עליו

שידווח וימסור התראוה רצינית בשמנו, שאנו מחייחים ברצינות לענין וחומרה רבה לריכוזים אלה,

ושאנו נפעיל כחותינו ואולי ניצור אז עוד שיקול ממהן במיקודו הראליסטי של נשיא סוריה.

השר י. גלילי:

שאלה לי לאריה שלוהאט הערכת אמ"נ היא, שלגבי נסיון של השלטות על

תא"ל א. שלו:

הגולן יש עידוד טובייתי, פוליטי?

ישנה ידיעה, שאליה החיטס שר הבטחון, שהמקור אומר, שהסובייטים אמרו

לסורים, שמבחינת יכולתם - הם חושבים שיוכלים הם לקחת את הגולן.

איני חושב שהסובייטים מעוניינים במלחמה..

אינני חושב שהסובייטים מעוניינים במלחמה, ומבחינת התוצאות - אילו היו

בטוחים שהסורים יכולים לגלגל ולהביא להשגה המטרה - היו נוחים ידם לזה. איני חושב שמבחינת

החלטה סובייטית, זה העניין הסובייטי.

אינני יודע אם יש צינור אל הסורים. פעם העברנו להם מסאג' דרך אוס, בהקשר

לנושא אחר. אותו גורם היה מוכן להעביר להם זאת, אם כי הוא די זהיר בעניין זה. השאלה

אם עתה צריך להזהיר את הסורים על דבר כזה.

השר י. אלון:

כאשר נרצה להשתמש, האם קיים צינור כזה?

תא"ל י. ליאור:

קיימת אפשרות דרך מדינה שליטת, יעבירו זאת.

ישנה מדינה אחת, שיכולה לעשות זאת.

איני מציע שבישיבה-ממשלה יפרטו את המטרות ששמענו כאן.

רה"מ ג. מאיר:

הממשלה חרצה להיות מעודכנת, ובצדק. אם אלה המטרות - במה מתחילים?

במטרות צבאיות או במטרות אזרחיות? כלומר - אספיק ימאצא אספיקא אספיקא אספיקא ישובים

אזרחיים או מטרות צבאיות, כגון מחנות אספיקא או בסיסי חיל-אוויר וכו'.

תא"ל י. ליאור:

ישנה החלטה-ממשלה, שבמידה ותוקפים - ישנו אישור לחקוף מחנות בסדר-גודל

של הפעולה.

השר י. אלון:

אל תחנוף הכוח ומטופי הדלק אפשר להחייטס כמו למטרות צבאיות.

רה"מ ג. מאיר:

אני מציעה, שביום ראשון תהיה ישיבת-ממשלה (אחר יום כיפור) ואולי אפשר

לשלוח גם את אסאד לבית הכנסת, ביום הכיפור, כדוגמת קריינטיקיי...

אני מציעה, שביום ראשון נניח את הבעיות האלה במני הממשלה והלוואי ולא נצטרך לזה. אבל אם כן -

תהיה החלטה מחודשת, וההחלטה היא, שאם יהיה צורך למשך אותה - היא קיימת. לשמחה, שנמצא כאן,

צריך יהיה לומר, שיש להתחיל לחוץ על האמריקאים, שיחננו לנו מה שחוזף לנו, במידה שיש להם

זאת.

בני; גם הדברים שחושב אתה שלא יחנו, אולי הם בכל-זאת בשימוש אצלם ואני

מציעה, שתערכן עם שמחה את הרשימה.

רה"מ ג. מאיר:

יש לו רשימה מעודכנת לגמרי, מאתנו, כי היה כאן וישבנו אהו.

רה"מ ג. מאיר:

הוכנסו לרשימה דברים חדשים?

רה"מ ג. מאיר:

כן. בידיו נמצאות רשימות מעודכנות לגמרי.

השר מ. דיין:

אם יהיה דיון - השאלה עד כמה רוצים להרחיב אותו, לא לדברים אופרטיביים,

אלא לראיית המצב. יש כאן עוד שתי נקודות: ישנה השאלה ביחס לקבלת ציוד

מהאמריקאים. חברי הממשלה יכולים לשאול שאלות. בפעם האחרונה דברו כאופטימיות, כאשר קבלנו

אישור להזמנת מטוסים לארבע טנים. זה נכון. אבל בנושאים של פיתוח וציוד - זה מצטרף לדברים

בעלי-השיבות ניכרה בהחלט, ויש שם גישה ממש ^{נגטיבית} ולא רק קריירה.

השאלה היא, האם גם את הנושא הזה נעמיד במני הממשלה.

רה"מ ג. מאיר:

אגיד מדוע לא הייתי רוצה לעשות זאת: יכול להיות שנצטרך, לפני שיחה נוספת

בואשינגטון, לעשות זאת אספיקא והסיבות פשוטות: זה מיד יצורף לבעיות

המדיניות. אני רואה כבר את החברים נגד עיני, וידעת מי יואמר: נו, כן, הרי קיסנינגר אומר

והעונוים כותבים, שיש תכניות חדשות. לכן, יכול להיות שכל הוועות האלה קיימות או יתקיימו.

אבל להתחיל בוויכוח כזה בממשלה, - נדמה לי שאין לזה תועלת.

אם, למשל, תהיה עוד שיחה או פחות שיהא ואיני אומרת שזה יסתדר בשיחה ראשונה, אם בכלל, ואנו נעמוד בפני בעיה, שלא נוחנים לנו זאת - קודם-כל - מותר שזה באמת יעורר בעיה, אם יש לינקאג בין תכניות מדיניות ובין זה. ואז, הוא התנדב לומר כאן, שזה לחוד וזה לחוד. לכן, כאשר תופיע שאלה כזאת בחומרתה, נביא זאת בפני הממשלה. אך לא הייתי רוצה להקדים זאת, כי זה לא יקדם שום דבר, אלא רק ייצור עוד בסיס לויכוח עקר, ללא כל ערך. השר מ. דיין: אני רוצה להעלות נושא נוסף: אני מציע להעלות זאת, אף על פי שזה אינו שייך למערכת זו, והעניין הוא שהמצרים וגם הסורים קבלו את ה"סקאר"

ואת ה"פרוג"אא וקיימות המשמעויות של זה.

רה"מ ג. מאיר: כן. אם כן - המסקנה, שבאופן קולקטיבי לא ניסן כולנו בלילה וידווח שעומדים

אנו במו"מ עם האמריקאים ויש לנסות ~~למצוא~~ לקבל מהם מה שרוצים אנו לקבל.

פירושהדבר, שפועלים בעניין זה.

השר י. גלילי: אני מציע, בהמשך לשיחה ~~באמצעות~~ מוקדמת עם משה, שבחחילת ישיבת-הממשלה

ניפגש עוד עם גבתי, ונבחן מה עוד אפשר לעשות או חובה לעשות בקשר למצב

הישובים שם. כי בין כלל ההבדלים המפלים בין גבול סוריה וסואץ - ישנה העובדה, שישנם שם

ישובים, ~~אלא~~ ~~אלא~~ ~~אלא~~ ~~אלא~~ עם כל המשמעויות ההגנתיות והפוליטיות הכרוכות בזה.

בסכנת התפרצות לתוך ישוב וכיוצא בזה.

לפי דעתי, זו תהיה גם נקודה-מוצא לגישה של הממשלה לכל הנושא.

לכן, נקיים פגישה זו עם גבתי ואדמוני עוד לפני יום א'.

רה"מ ג. מאיר: כלומר - פעולות הגנתיות נוספות?

השר י. גלילי: לפני חדשים אחדים היה לי דיון על כך, שצריך להדריך את המשקים לקראת

מקרה של לחץ כבד שעליהם; והמסקנות שישנן לגבי מבני המשק וביצור

מבנים משקים והמשכ"ל גם כן הביא הצעות בעניין זה. זה לא בחחום המבצעי של צה"ל, אלא

של הגורמים המיישבים.

רה"מ ג. מאיר: זה היה אחר ההפגזות הקשות שהיו בזמנו בגולן.

השר י. גלילי: כרגיל, דברים אלה מתעוררים ואחר-כך חלה בהם איזו חרדמה. אני חושב,

שזו הזדמנות לחזור לנושא.

רה"מ ג. מאיר: ~~אולי~~ ~~אולי~~ ~~אולי~~ ~~אולי~~

כן, את זאת בכל אופן אפשר לעשות.

חודה רבה לכם.

הישיבה ננעלה